

ಎಸ್.ಎಸ್. ಕುಮಾರಿ

ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಜನರ ಬೆವರಿನ ಹೂದಿಂದ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಗಳಿಸುವ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒತ್ತಯಿಡುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ವೇತದಾಳುಗಳ ಪರದಾಟವನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಕುಮಾರಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಆಗಿರುವರು ಹಾಗೂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು.

ಒಂದು ದಿನ ದಂಪತಿಗಳು ದುಃಖತಪ್ಪರಾಗಿ ಆಫೀಸಿನೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟರು. ಆಫೀಸನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಏಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರತ್ತ ಕಾಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಶುದ್ಧ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ಮನೆಯ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳಿಗಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇತರರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಇನ್‌ಜಂಕ್ಷನ್ (Injunction) ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಕಲು. ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ.

“ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವೈದ್ಯರು. ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಇತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಹೋದವು. ಇವಳು ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ನಾನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಸದಾಶಿವ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ ಇದೆ. ಇವಳಿಗೆ ತಂದೆಯ ಜಮೀನು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನನಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಇವರ ತಾಯಿಗೆ ಬಿ.ಡಿ.ಎ ನಿಂದ ಅಲಾಟ್ ಆದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹಣ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಹೋದವು. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

“ನರ್ಸರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಗು ಇವಳ ತಾಯಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಸದಾಶಿವನಗರದ ಮನೆಬಾಡಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜಮೀನಿನ ಕಾಳುಕಡ್ಡೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಫೋನ್ ಮುಖಾಂತರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇವರಿದ್ದ ಮನೆಯ ಕರೆಂಟು ನೀರು ಫೋನ್ ಕಂದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪಕ್ಕದ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೆಸ್ಟರ್‌ರವರಿಗೆ

ಹೇಳಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗಿ ಮನೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಮಗಳ ಕೊಠಡಿ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿ ಹಾಗೂ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೆಸ್ಟರ್‌ನವನು ಕೂಡಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು?” ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಎದ್ದುಹೋಗಿ ನೋಡು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ ತಡೆದುಕೊಂಡು, “ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಿಕ ಜೀತಪದ್ಧತಿ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಜೀತಪದ್ಧತಿ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದೆ. “ಹಾಗೆಂದರೆ?” ಎಂದರು ಅರ್ಥವಾಗದೆ.

“ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಬೇನುನೋದಂತೆ ಕೂಡಿಡುವ ಬರಿ ಹಣ ಗಳಿಕೆಯ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕು ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಷಿಯರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹಗಲಿರುಳು ಹಣ ಎಸೆಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸುಮಾಡಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು? ಜನನೀ, ಜನ್ಮಭೂಮಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನದ ಬೆಳಕು ಕುಡಿಯನ್ನೂ ನೀವು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅತೋಪ್ರಾಪ್ತ ತತೋಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ದ್ವೀರಿ, ಅತೀ-ಆಸೆ ಗತಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಆ ಗಳಿಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ?” ಎಂದೆ.

ಅತಿದಾನಾತ್ ಬಲಿಬದ್ಧೋ ಹೃತಿಮಾನಾತ್ ಸುಯೋಧನಃ |

ವಿನಶ್ವೋ ರಾವಣೋ ಲೌರಾಧತಿ ಸರ್ವತ್ರ ವರ್ಜಯೇತ್ ||

“ಅತಿ ದಾನದಿಂದ ಬಲಿಯು ಬಂದಿಯಾದನು, ಅತಿ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸುಯೋಧನನು ಹತನಾದನು ಮತ್ತು ರಾವಣನು ಅತಿಭೋಗದಿಂದ ನಾಶಹೊಂದಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.”

ಹಾಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧವೆಂಬುದನ್ನು ಇಂದಿನ ಯುವಕರು ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಉತ್ತಮ ಹೊಸಪಾದಕರನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ನಾವು ಧನಪಿತಾಚಿಗಳಾದರೆ ನಮ್ಮದಿಯ ಬಾಳಿನಿಂದ ನಾವು ವಂಚಿತ ರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮದಿಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ನಾವು ನಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿ. ಹಣದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ: “ಹಣದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿರ್ದಯವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಾಯುಚ್ಚುಯವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಔಷಧಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯವವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನವವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಸುಖವವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಸೌಂದರ್ಯವವಲ್ಲ; ಹಣದಿಂದ ಮನೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಸುಖ ಕುಟುಂಬವವಲ್ಲ.” ನಮಗೆ ಹಣ ಆವಶ್ಯಕ ನಿಜ, ಆದರೆ ಅದರ ಮಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತು, ನಮ್ಮದಿಯ, ಸಾರ್ಥಕ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವಂತ ಜೀವನದ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು.